

z p r á v y

Ministerstva financí České republiky pro finanční orgány okresních úřadů a obcí

Ročník: 1998

Číslo: 4

V Praze dne 20. října 1998

OBSAH:

strana

<u>1. Rozhodnutí Ministerstva financí</u>	
čj.: 393/59 244/1998 - ref. K. Jilmová	3
<u>2. Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů podle § 251a zák. práce z hlediska odúmrť (§ 462 obč. zák.) a výkonu prozatímní správy majetku státu (vyhl. č. 61/1986 Sb.)</u>	
čj.: 221/42 926/98 - ref. Dr. Vilhelmová	3
<u>3. Místní poplatek za výherní hrací přístroj - sazba</u>	
čj.: 263/53279/1998 - ref. JUDr. Jirásková	4
<u>4. Nájemné z pozemků</u>	
čj.: 16/12 281/188/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.	4
<u>5. Realizace majetku odevzdaného příslušnými orgány podle § 81 trestního řádu</u>	
čj.: 221/13 842/97 - ref. Dr. Vilhelmová	6
<u>6. Vysvětlení pojmu sloučení nebo splynutí rozpočtových a příspěvkových organizací</u>	
čj.: 124/38 349/1998 - ref. Mgr. Sabová	7
<u>7. Financování nákladů spojených s dlouhodobým pobytem nalezených zvířat, případných do vlastnictví státu, v nestátních zařízeních</u>	
čj.: 221/11 441/98 - ref. Dr. Vilhelmová	7
<u>8. Úroky z prodlení při vymáhání pohledávek vzniklých na základě pravomocných správních rozhodnutí (zejména uložení pokut)</u>	

čj.: 124/88 000/1997 - ref. Mgr.Sabová	8
<u>9. Nájemné z pozemků II</u>	
čj. :162/32 039/590/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.	8
<u>10. Pojištění okresního úřadu ve smyslu zákona č.82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem</u>	
čj.: 124/42 893/1998 - ref. Mgr.Sabová	9
<u>11. Stanovení kupní ceny při prodeji nemovitého majetku státem</u>	
čj.: 221/44 480/98 - ref. Dr. Vilhelmová	10
<u>12. Regulace nájemného z pozemků nesloužících k podnikání nájemce</u>	
čj. : 162/55 757/1 429/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.	12
<u>13. Převzetí a realizace zboží propadlého státu na základě rozhodnutí správce daně podle § 15 zákona č. 337/1992 Sb.</u>	
čj.: 221/48 556/97 - ref. Dr. Vilhelmová	13
<u>14. Pojem „jiné prostředky státu“ z hlediska nákupu nemovitostí.</u>	
čj. : 162/57 818/1 496/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.	14
<u>15. Použití finančních prostředků z likvidace státních podniků</u>	
čj.: 124/54 969/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz	15
<u>16. Místní poplatek za užívání veřejného prostranství - zpoplatnění pojízdného prodejního zařízení.</u>	
Judr. Zdeňka Jirásková	16
<u>17. Místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj - změna sazby provedená zákonem č. 149/1998 Sb.</u>	
JUDr. Zdeňka Jirásková	17
<u>18. Financování označování přírodních parků</u>	
čj.: 124/70 662/1998 - ref. ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz	18
<u>19. Výklad zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek</u>	
čj.: 124/74 758/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz	19
<u>20. Jednotný vzor formuláře pro výpočet ukazatele dluhové služby</u>	
čj.: 124/72 219/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz	19

1. Rozhodnutí Ministerstva financí

čj.: 393/59 244/1998 - ref. K. Jilmová

V Praze dne 31.7.1998

Čj.: 393/59 244/1988

R o z h o d n u t í

Ministerstvo financí podle § 55a zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů,

p r o m í j í

správní poplatky vybírané za úkony správních orgánů zpoplatňované podle sazebníku zákona ČNR č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nezbytně prováděné ve prospěch fyzických a právnických osob přímo postižených **živelní pohromou v kalendářním roce 1998.**

Tohoto rozhodnutí se použije i na úkony již provedené a správní poplatky případně již vybrané budou správním orgánem vráceny podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona ČNR č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle tohoto rozhodnutí se nepostupuje ode dne nabytí účinnosti vyhlášky o osvobození od správních poplatků za úkony souvisejícími se živelními pohromami.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se opravné prostředky nepřipouštějí (§ 55a odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů).

Ing. Jan Kníže
vrchní ředitel sekce 042

2. Přejedání práv a povinností z pracovněprávních vztahů podle § 251a zák. práce z hlediska odúmrtí (§ 462 obč. zák.) a výkonu prozatímní správy majetku státu (vyhl. č. 61/1986 Sb.)

čj.: 221/42 926/98 - ref. Dr. Vilhelmová

Problematika přechodu práv a povinností z pracovně právních vztahů, zemře-li zaměstnavatel, který je fyzickou osobou, a dědictví po něm nenabude žádný dědic, bude muset být řešena v nové právní úpravě pracovněprávních vztahů. Stávající úprava přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů na stát, kterému připadlo dědictví podle § 462 občanského zákoníku, neumožňuje.

Prozatímní správce proto v rámci výkonu prozatímní správy majetku, který stát takto nabyl, není oprávněn ani povinen činit žádné právní úkony vůči zaměstnancům zemřelého podnikatele (např. směřující k ukončení jejich pracovního poměru) ani se jinak účastnit pracovněprávních vztahů po zemřelém podnikateli.

3. Místní poplatek za výherní hrací přístroj - sazba
čj.: 263/53279/1998 - ref. JUDr. Jirásková

Ministerstvo financí ČR sděluje, že v současné době byla novelou zákona ČNR č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, provedena i novela zákona ČNR č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Změna je obsahem Čl. IV zákona č. 149/1998 Sb. a spočívá v úpravě ustanovení § 10a odst. 3, který zní:

“(3) Sazba poplatku za každý výherní hrací přístroj na tři měsíce činí od 1 000 Kč do 5 000 Kč. “

Provedená změna ve svém důsledku předpokládá úpravu stávajících obecně závazných vyhlášek o místních poplatcích, tzn. v obcích, kde byl zaveden poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj a jeho sazba byla stanovena vyšší než 5 000,- Kč. Pokud tyto vyhlášky nebudou s účinností 1.9.1998 upraveny, nastane jejich rozpor se zákonem a nebude respektováno ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích.

Ze shora uvedeného důvodu Ministerstvo financí ČR doporučuje okresním úřadům a magistrátům provést revizi stávajících obecně závazných vyhlášek, jejichž obsahem je poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj.

4. Nájemné z pozemků

čj.: 16/12 281/188/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.

1. Nájemné z pozemků se sjednává vzájemnou dohodou smluvních stran. Pokud v nájemní smlouvě není výslovně sjednána podmínka změny nájemného ve vazbě na změně cenových předpisů nebo v závislosti na změně jiných souvislostí, pak novelizace výměru Ministerstva financí, resp. maximálních cen v jeho seznamu zboží s regulovanými cenami, nezakládá ani jedné ze smluvních stran právo na jednostrannou změnu nájemních podmínek, včetně úpravy výše nájemného. Stávající právní úprava nájemného z pozemků,

kteřé neslouží k podnikání nájemce, navíc stanoví pouze nejvyšší přípustné ceny nájemného, z čehož vyplývá, že pronajímatel s nájemcem mohou spolu sjednat jakékoli nižší nájemné, nikoli maximální. Pokud pronajímatel s nájemcem se na výši nájemného vzájemně nedohodnou, pak i nadále zůstávají v platnosti podmínky sjednané v dosud platné nájemní smlouvě, neboť tu lze jakkoli měnit pouze v případě oboustranné shody smluvních stran, tj. vlastníka pozemku s jeho uživatelem.

2. Ustanovení § 121 občanského zákoníku (zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů) vymezuje, že „příslušenstvím věci (podle §119 ObčZ jsou věci movité a nemovité, přičemž nemovitosti jsou pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem) jsou věci, které náležejí vlastníku věci hlavní a jsou jím určeny k tomu, aby byly s hlavní věcí trvale užívány“. Příslušenstvím rekreační chaty, jako stavby hlavní, mohou být m.j. drobné stavby, které plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, např. přístřešky, zařízení pro nádoby na odpadky, venkovní záchod, žumpa, zařízení („domeček“) pro elektroměr a hlavní spínač elektřiny, resp. vodoměr a hlavní uzávěr vody a podobně.
3. V položce č.10 části I. oddílu A výměru MF č. 01/98 je pod písmenem a) nájemné z pozemků zastavěných rekreační a zahrádkovými chatami a z pozemků vedených v katastru nemovitostí jako zahrady nebo ostatní plochy, které jsou užívány společně s uvedenými objekty pro individuální rekreaci. Ustanovení písm. b) upravuje nájemné pouze z plochy skutečně zastavěné stavbou pro individuální rekreaci a jejím příslušenstvím na lesních pozemcích. Protože ust. § 20 odst. 1 písm. b) lesního zákona (č.289/1995 Sb.) m.j. zakazuje provádět v lesích terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné, než ve stavebním řízení povolené, objekty [vyjmenované činnosti jsou v rozporu se základními povinnostmi podle § 11 lesního zákona], je podle § 19 stejného zákona neoprávněné (viz odst. 1: „Každý má právo vstupovat do lesa ...“) vyžadovat nájemné z pozemku v okolí rekreační chaty v případě, že kromě skutečně zastavěné plochy není předmětem nájemní smlouvy i vymezená část lesa (tzn. pozemku, vč. trvalého lesního porostu). Jestliže jde o odlesněný lesní pozemek, který je zastavěn rekreační chatou a s ostatní užívanou plochou již trvale nebude plnit funkci lesa, pak podle ust. § 10 katastrálního zákona (zákona č. 344/1992 Sb., ve znění zákona č.89/1996 Sb.) jsou vlastníci a jiní oprávnění povinni uvést skutečný stav v terénu do souladu se stavem evidovaným v katastru nemovitostí (ohlašovací povinnost do 30 dnů).
4. Jestliže pronajatý pozemek trvale neplní funkci lesa, pak je nezbytné uvést v intencích stavebního, lesního a katastrálního zákona skutečný stav užívaných nemovitostí (pozemků a staveb) do souladu se stavem evidovaným v katastru nemovitostí s tím, že při sjednání nájemného z pozemku se bude postupovat podle písmena a) výměru MF č. 01/98.
5. Ustanovení položky č.10 písm. c) výměru MF č. 01/98 se vztahuje na všechny ostatní pozemky, nesloužící k podnikání nájemce, které nejsou zastavěny rekreačními nebo zahrádkovými chatami pro individuální rekreaci či užívány s nimi ve funkčním celku.

5. Realizace majetku odevzdaného příslušnými orgány podle § 81 trestního řádu
č.j.: 221/13 842/97 - ref. Dr. Vilhelmová

Z dotazu je zřejmé, že Policie ČR očekávala převzetí předmětného majetku (1 692 litrů napodobeniny alkoholu zn. Vodka nezjištěného majitele a původu) na základě pouhého dopisu, kde se odvolává na postup dle § 81 odst. 1 a 3 trestního řádu., aniž připojila pravomocné usnesení o tomto odevzdání.

Zde je nutno odkázat na jednoznačnou dikci § 81 trestního řádu. Podle odstavce 4 tohoto paragrafu opatření a rozhodnutí uvedená v odstavcích 1 až 3 (t.j. mimo jiné i odevzdání věci orgánu příslušnému podle zvláštních předpisů, tedy podle vyhl. č. 61/1986 Sb.) činí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán. Proti usnesení o odevzdání věci orgánu příslušnému podle zvláštních předpisů k realizaci je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Bez zmíněného pravomocného usnesení tedy prozatímní správce není oprávněn (a není ani povinen) dotčené věc převzít. Pokud by tak přesto učinil a s věcí nakládal, vystavuje se mimo jiné nebezpečí postihu za nesprávný úřední postup (nyní zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti).

V té souvislosti je třeba vzít v úvahu i tu skutečnost, že ačkoli vyhláška č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku, ve znění pozdějších předpisů, počítá v § 1 odst. 2 písm. l) s prozatímní správou národního majetku, jehož stát nabyl na základě jiných skutečností uvedených v právních předpisech, a v příslušném odkazu výslovně mezi těmito předpisy uvádí § 81 trestního řádu (poznámky pod čarou v právních předpisech ovšem nejsou součástí normativního textu), nelze pouze z toho učinit bezpečný závěr, že odevzdaná věc se stala vlastnictvím státu.

V tomto směru není použitelný ani trestní řád, který žádné ustanovení o případnutí odevzdané věci do vlastnictví státu neobsahuje. Naopak z celkového obsahu ust. § 81 lze spíše usuzovat na primární zájem na zjištění vlastníka věci či jiné oprávněné osoby. V odstavci 2 se pak výslovně ponechává vlastníku věci právo žádat vydání částky stržené za věc při jejím prodeji.

Vzhledem k této absenci jinak obvyklého zákonného ustanovení je zřejmé, že zmíněné pravomocné usnesení představuje nezbytnou podmínku jakékoli aktivity prozatímního správce, pokud jde o věci uvažované v § 81 trestního řádu, a musí být také vždy důsledně ze strany prozatímních správců na předávajících orgánech Policie ČR a pod. vyžadováno. Kompetence k vydání usnesení si musí tyto orgány vyjasnit mezi sebou, popř. za účasti resortního ministerstva.

6. Vysvětlení pojmu sloučení nebo splynutí rozpočtových a příspěvkových organizací
čj.: 124/38 349/1998 - ref. Mgr. Sabová

Pokud se jedná o rozlišení pojmů sloučení a splynutí organizace - v prvním případě dojde k zániku jedné organizace a přechodu její majetkové podstaty včetně závazků na přejímající druhou organizaci; v druhém případě dojde k zániku obou původních organizací a vzniku nové organizace (zřejmě bez majetkové podstaty), na kterou přejdou práva a závazky zaniklých organizací. V obou případech zřizovatel původních organizací (organizace) v rozhodnutí určí, v jakém rozsahu přecházejí práva a závazky na přejímající, resp. novou organizaci.

Při zániku organizace podle § 31 odst. 3 zákona č.576/1998 Sb., rozpočtová pravidla republiky, ve znění pozdějších předpisů, musí však být zřizovatelem učiněno opatření o veškerém majetku i závazcích zanikající organizace. Pokud by tak nebylo učiněno, došlo by totiž k situaci ve smyslu § 1 odst.1 písm.b) vyhl. č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 31 odst.3 zákona č. 576/1990 Sb., které upravuje sloučení, splynutí a rozdělení rozpočtové nebo příspěvkové organizace, výslovně nevylučuje možnost realizace těchto organizačních změn u organizací různých zřizovatelů. Tato možnost není výslovně vyloučena ani jiným obecně závazným právním předpisem. Podle našeho názoru je tedy možné uskutečnit sloučení, resp. splynutí i u organizací různých zřizovatelů.

7. Financování nákladů spojených s dlouhodobým pobytem nalezených zvířat, případných do vlastnictví státu, v nestátních zařízeních
čj.: 221/11 441/98 - ref. Dr. Vilhelmová

Náklady spojené s výkonem prozatímní správy zajišťované okresními úřady u jednotlivých zvířat, která připadla do vlastnictví státu v rámci režimu věcí nalezených a jejichž prozatímní správy se okresní úřad ujal a protokolárně je převzal, hradí tyto okresní úřady, a to z § 2564 Správa národního majetku (prozatímní správa národního majetku). Těmito náklady mohou být i výdaje představující sjednané plnění okresního úřadu dle smlouvy, kterou okresní úřad uzavře se státní nebo nestátní právnickou osobou, popř. osobou fyzickou, za účelem obstarání péče o konkrétní zvířata po dobu trvání prozatímní správy.

Zákon č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice, ve znění pozdějších předpisů, naproti tomu okresním úřadům neumožňuje v této souvislosti poskytnout nestátní organizaci nebo fyzické osobě dotaci. Do rozpočtu obcí lze pak poskytovat dotace z vlastních zdrojů rozpočtu okresního úřadu v souladu s ust. § 28 odst. 6 rozpočtových pravidel republiky, poskytnutí takové dotace však podléhá schválení Okresního shromáždění dle § 18b odst. 1 písm. a) zák. č. 425/1990

Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

Ze svého rozpočtu může dotaci právnické osobě působící v jejím územním obvodu poskytnout obec (§ 24 písm. b) rozpočtových pravidel republiky).

V souvislosti s celým problémem připomínáme, že okresní úřady zde zajišťují péči pouze o zvířata, která připadla do vlastnictví státu a jsou po přechodnou dobu v prozatímní správě okresního úřadu; do působnosti okresního úřadu podle stávající právní úpravy nepatří komplexní řešení péče o nalezená a „opuštěná“ zvířata v jejich územním obvodu. Pokud by okresní úřad měl poskytnout výše zmíněnou dotaci obci (např. na výstavbu či vybavení obecního útulku pro zvířata), měl by si s obcí současně sjednat např. konkrétní kapacity v útulku pro svou potřebu nebo v jiné podobě zajistit možnost využít služeb takového zařízení.

8. Úroky z prodlení při vymáhání pohledávek vzniklých na základě pravomocných správních rozhodnutí (zejména uložení pokut)

čj.: 124/88 000/1997 - ref. Mgr.Sabová

V případě, kdy povinná osoba neuhradí peněžní částku (pokutu, sankci) stanovenou pravomocným správním rozhodnutím, provede se výkon rozhodnutí. Výkon rozhodnutí se provádí na základě pravomocného správního rozhodnutí, kterým je pokuta uložena. Výrok správního rozhodnutí obsahuje odkaz na ustanovení právního předpisu, podle kterého bylo o pokutě (sankci) rozhodnuto.

Pokud tento právní předpis neobsahuje ustanovení o úrocích z prodlení pro případ, že pokuta nebyla včas zaplacená a tyto úroky z prodlení nejsou ve správním rozhodnutí přiznány, nelze je požadovat.

9. Nájemné z pozemků II

čj. :162/32 039/590/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.

1. Katastrální předpisy nerozlišují druh pozemků „katastrální výtopa rybníka“, takže není použit ani v předpisech cenových. Při současném stavu respektování katastrálního, stavebního a lesního zákona, resp. zákona o ochraně zemědělského půdního fondu,

je v otázce uplatnění regulovaného nájemného z pozemků rozhodující soulad právního stavu pronajímaného pozemku, který je evidován v katastru nemovitostí, se skutečným stavem předmětného pozemku v terénu (krajinně). Je-li pronajímána nezatopená část pozemku, vedeného v katastru nemovitostí jako vodní plocha - rybník, která je reálně využívána se stavbou pro individuální rekreaci (rekreační chata nebo rekreační domek nesloužící k podnikání nájemce), stanoví se maximální roční nájemné z tohoto pozemku podle ustanovení odst. 1 písm. a) položky č.10 části I oddílu A výměru Ministerstva financí č.01/98 ze dne 4.prosince 1997, kterým se podle § 10 zákona č.526/1990 Sb., o cenách, vydává seznam zboží s regulovanými cenami.

2. Citované ustanovení přitom nerozlišuje, na rozdíl od lesních pozemků, jakým konkrétním způsobem je předmět nájemní smlouvy skutečně využíván, např. zda jde o část pozemku zastavěnou či užívanou jako zahrada, tábořiště apod. Nájemné z celé výměry uvedeným způsobem užívaných pozemků se vždy sjednává dohodou ve smyslu § 2 zákona č.526/1990 Sb., o cenách, avšak v obci s počtem do pěti tisíc trvale bydlících obyvatel maximálně do výše 6,- Kč/m²/rok. V případě, že by šlo o zahrádkovou osadu podle stavebního řádu, je v obdobných obcích nejvýše přípustné nájemné 3,- Kč/m²/rok. Pokud by však nezatopená část stejného pozemku byla užívaná jako zahrádková osada na pozemku, který byl původně nebo doposud ještě je součástí zemědělského půdního fondu, pak nájemné z veškeré, na něm užívané plochy, se stanoví podle § 22 odst. 4 zákona č.229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č.183/1993 Sb. (úplné znění vyhlášeno zákonem č.195/1993 Sb.), a to ve výši 10 % z průměrné ceny zemědělských pozemků v příslušném katastrálním území podle přílohy vyhlášky Ministerstva zemědělství č.215/1995 Sb. (případně ve znění vyhlášky č.282/1996 Sb. a vyhlášky č.285/1997 Sb.).
3. Pozemky přilehlé k chatám pro individuální rekreaci a společně s nimi užívané pro záhony, skalky, ohniště, přístřešky atd. nemohou tvořit jednotný funkční celek ve smyslu § 9 odst.1 písm. a) bod 2. zákona č.151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), neboť i za předpokladu splnění první podmínky [musí jít o pozemky vedené katastru nemovitostí jako zahrada nebo ostatní plocha] nemůže být u pronajímaných pozemků splněna druhá z nezbytných podmínek [soubor příslušných nemovitostí, tj. chaty, případně i dalších staveb, s pozemkem zastavěná plocha a jedním nebo několika dalšími pozemky společně užívanými jako zahrada nebo ostatní plocha, musí být ve vlastnictví stejného subjektu = téhož vlastníka].

10. Pojištění okresního úřadu ve smyslu zákona č.82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem
 čj.: 124/42 893/1998 - ref. Mgr.Sabová

V ustanovení § 28 odst. 5 zákona č.576/1990 Sb., rozpočtová pravidla republiky, ve znění pozdějších předpisů, je taxativně stanoveno, co se hradí z rozpočtu okresního úřadu. Mimo jiné se z rozpočtu okresního úřadu hradí výdaje na jeho činnost.

Působnost okresních úřadů je upravena v § 5 zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, v platném znění.

Podle § 1 odst. 2 vyhlášky č. 205/1991 Sb., o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací, v platném znění, se ustanoveními části čtvrté a páté této vyhlášky řídí i obce a okresní úřady.

V části čtvrté citované vyhlášky § 54 upravuje pojištění rozpočtových a příspěvkových organizací. Z tohoto ustanovení vyplývá, že rozpočtová organizace se může pojistit pouze se souhlasem zřizovatele a příspěvková organizace o pojištění rozhoduje ve své kompetenci a hradí je v rámci svých nákladů.

V případě, že rozpočtová organizace vznikla ze zákona a tento zákon nestanovil, kdo vůči ní plní funkci zřizovatele, plní tuto funkci příslušný orgán státní správy, na jehož rozpočet je napojena finančními vztahy (§ 2 odst. 3 citované vyhlášky).

Okresní úřady vznikly ze zákona. Jsou správními úřady, které vykonávají státní správu ve svých územních obvodech. Okresní úřady nejsou rozpočtovými ani příspěvkovými organizacemi. To jednoznačně vyplývá ze zákona č. 576/1990 Sb. i z vyhlášky č. 205/1991 Sb., neboť část první, druhá, třetí a šestá této vyhlášky se na okresní úřady nevztahuje. Protože nejsou rozpočtovými organizacemi, nelze tedy v jejich případě ani použít § 2 odst. 3 vyhlášky č. 205/1991 Sb.

Okresní úřady vydávají správní rozhodnutí ve věcech, které stanoví zákon. Žádný obecně závazný právní předpis však nestanoví, že tuto svoji činnost mohou pojistit pro případ nesprávného rozhodnutí. Proto nelze pojistné považovat za výdaj dle § 28 odst. 1 písm.a) zák.č.576/1990 Sb., v platném znění.

Nic však nebrání pracovníkům okresních úřadů, u kterých vydávání správních rozhodnutí vyplývá z jejich pracovního zařazení, aby se pojistili sami.

11. Stanovení kupní ceny při prodeji nemovitého majetku státem čj.: 221/44 480/98 - ref. Dr. Vilhelmová

Dnem 1. ledna 1998 nabyl účinnosti zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku). Ten v § 1 stanoví, pro jaké účely se jeho ustanovení použijí (např. pro daňové účely, při náhradách za vyvlastnění) a naopak na které případy se zákon nevztahuje. Nevztahuje se mimo jiné na sjednávání cen.

Ke sjednávání cen dochází např. při běžném prodeji (koupi) nemovitostí (§ 588 a násl. obč. zák.). Pokud věc, tedy i věc nemovitou (stavby, pozemky) prodává stát (za podmínek § 761 odst. 1 obch. zák. a vyhlášky č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, ve znění pozdějších předpisů, popř. vyhlášky č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku, ve znění pozdějších předpisů), je povinen činit tak za cenu dle cenových předpisů (§ 14 odst. 2 vyhl. č. 119/1988 Sb.). Platným cenovým předpisem je zde zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zák. č. 135/1994 Sb.

Uvedený zákon v § 1 odst. 2 definuje cenu jako peněžní částku sjednanou při nákupu a prodeji zboží a současně v odstavci 3 výslovně stanoví, že postup podle tohoto zákona platí i pro převody vlastnictví k nemovitostem. Výsledkem sjednávání je pak dohoda o ceně, tedy podle § 2 odst. 2 cit. zák. dohoda o výši ceny nebo o způsobu, jakým bude cena vytvořena.

Z uvedeného vyplývá, že pro stanovení výše kupní ceny bude rozhodná dohoda obou smluvních stran, tedy státu (zastupovaného např. okresním úřadem) jako prodávajícího a zájemce o koupi, nikoli znalecký posudek o ceně převáděné věci.

Pokud jde o vyhlášku Ministerstva financí č. 279/1997 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., ta stanoví ceny, koeficienty, přírážky a srážky k cenám a postupy při uplatnění způsobů oceňování věcí, práv, jiných majetkových hodnot a služeb (§ 1). Samo použití vyhlášky je závazné pouze pro výše zmíněné účely a případy stanovené zákonem o oceňování majetku, tedy nikoli pro sjednávání cen. Nic ovšem nebrání prodávajícímu či kupujícímu vyjít při sjednávání konkrétní kupní ceny z částky určené znalcem podle zmíněné vyhlášky, avšak pouze jako z orientačního podkladu, od něhož se lze odchýlit, popř. který nakonec nemusí být použit vůbec. Prodávající je při sjednávání kupní ceny limitován obecně pouze § 2 odst. 3 zákona o cenách, tedy nesmí získat nepřiměřený hospodářský prospěch prodejem za sjednanou cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk.

Státní organizace při prodejkách státního majetku zásadně (v souladu s metodikou Ministerstva financí ČR) cenu zjištěnou znalcem (dále jen „cena zjištěná“) jako vodítko při sjednávání kupních cen používají a v některých případech ani nemají objektivní důvod se od ceny zjištěné výrazně či vůbec odchýlovat., což je dáno okolnostmi konkrétního prodeje. Nyní platná vyhláška č. 279/1997 Sb. navíc oproti předchozím obdobným úpravám pracuje s nástroji (např. koeficient prodejnosti) a postupy, které výsledné ceny zjištěné do značné míry přibližují cenám „tržním“ (přesněji tzv. cenám obecným), tedy dosažitelným v daném místě a čase. Míru atraktivity pozemků ve vybraných územích navíc mohou zohlednit cenové mapy vydávané obcí.

Z uvedeného je zřejmé, že státní organizace není podle platné právní úpravy povinna prodávat nemovitosti ve vlastnictví státu výhradně a pouze za cenu zjištěnou znalcem podle vyhl. č. 279/1997 Sb. Stát jako každý jiný vlastník při prodeji svého majetku primárně sleduje zájem na přiměřeném výnosu z této dispozice. V rámci toho je oprávněn a podle předpisů o hospodaření s majetkem státu jako řádný hospodář dokonce povinen sjednat takovou kupní cenu, jež bude srovnatelná s cenami, které v daném místě a čase při prodeji obdobného majetku docilují ostatní vlastníci. K získání představy o reálných cenových hladinách může podle okolností využít i služeb znalce, který provede potřebný odhad i mimo oceňovací postupy upravené zmíněnou vyhláškou.

Jak již ovšem bylo naznačeno, současná vyhláška sama do určité míry nezbytné cenové úpravy umožňuje, takže záleží pouze na odbornosti, nezaujatosti a odpovědném přístupu zvoleného znalce, zda tyto možnosti využije a v končené ceně zjištěné zohlední. A je pak na prodávající státní organizaci, aby sama pro svoji potřebu zvolila způsob eventuální korekce již provedeného znaleckého odhadu (objednaného například zájemcem o koupi) jako východiska pro účely následného jednání o kupní ceně.

Podotýkáme současně, že „tržní“ cena nemusí být vždy vyšší než cena zjištěná a že výsledná kupní cena bude záviset především na dohodě obou účastníků smlouvy. Pokud jde o stát, nemělo by dojít k jeho znevýhodnění při prodeji oproti srovnatelným dispozicím ostatních vlastníků v daném místě a čase.

12. Regulace nájemného z pozemků nesloužících k podnikání nájemce

čj. : 162/55 757/1 429/98 - ref. Ing. F. Rejfek, CSc.

1. Z dikce položky č. 10 odst. 1 písm. b) části I. oddílu A výměru Ministerstva financí č.01/98 ze dne 4.prosince 1997, kterým se v souladu s ustanovením § 10 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, vydává seznam zboží s regulovanými cenami, jednoznačně vyplývá, že nájemné na lesních pozemcích přísluší pronajímateli pouze z plochy skutečně zastavěné rekreační chatou pro individuální rekreaci [§ 47, § 48, § 51 a § 53 vyhlášky č. 83/1976 Sb., ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb.]. Skutečné užívání další přiměřené plochy lesního pozemku pro přístup k chatě a její údržbu je vyjádřeno ve výši maximálních cen, jejichž úroveň je více než dvojnásobně vyšší než na jiných pozemcích s rekreačními a zahrádkovými chatami. Jiný výklad je nepřipustný zejména proto, že by byl v rozporu s některými ustanoveními lesního, stavebního a katastrálního zákona.
2. Položka č. 10 odst. 1 písm. b) výměru MF č.01/98 upravuje nájemné pouze z plochy skutečně zastavěné stavbou pro individuální rekreaci a jejím příslušenstvím na lesních pozemcích. Příslušenstvím rekreační chaty, jako stavby hlavní, mohou být m.j. drobné stavby, které plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, např. přístřešky, zařízení pro nádoby na odpadky, venkovní záchod, žumpa, zařízení („domeček“) pro elektroměr a hlavní spínač elektřiny, resp. vodoměr a hlavní uzávěr vody a podobně.
3. Protože ust. § 20 odst. 1 písm. b) lesního zákona [č.289/1995 Sb.] mimo jiné zakazuje provádět v lesích terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné, než ve stavebním řízení povolené, objekty [vyjmenované činnosti jsou v rozporu se základními povinnostmi podle § 11 lesního zákona], je podle § 19 stejného zákona neoprávněné (viz odst. 1: „Každý má právo vstupovat do lesa ...“) vyžadovat nájemné z pozemku v okolí rekreační chaty v případě, kdy kromě skutečně zastavěné plochy není předmětem nájemní smlouvy i vymezená část lesa (tzn. pozemku, vč. trvalého lesního porostu). Jestliže jde o odlesněný lesní pozemek, který je zastavěn rekreační chatou a s ostatní užívanou plochou již trvale nebude plnit funkci lesa, pak podle ust. § 10

katastrálního zákona (zákona č. 344/1992 Sb., ve znění zákona č. 89/1996 Sb.) jsou vlastníci a jiní oprávnění povinni uvést skutečný stav v terénu do souladu se stavem evidovaným v katastru nemovitostí (ohlašovací povinnost do 30 dnů).

13. Převzetí a realizace zboží propadlého státu na základě rozhodnutí správce daně podle § 15 zákona č. 337/1992 Sb.

čj.: 221/48 556/97 - ref. Dr. Vilhelmová

Z dotazu vyrozumíváme, že jste byli finančním úřadem vyzváni k převzetí zboží propadlého státu, a to na základě rozhodnutí o propadnutí věci, vydaného tímto správcem daně podle § 15 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o případ, kdy stát nabývá do svého vlastnictví věci z rozhodnutí příslušného orgánu; následný režim prozatímní správy na ně nepochybně dopadá, i když s ohledem na pozdější právní úpravu tohoto nabývacího titulu chybí § 15 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb. ve výčtu jednotlivých zákonných ustanovení, tak jak byla příkladmo zařazena do odkazů k § 1 odst. 2 vyhlášky č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku. Výkon této prozatímní správy zajišťují subjekty s obecnou příslušností.

Pouze pro úplnost lze uvést, že záměrem Ministerstva financí ČR při přípravě nového zákona o majetku České republiky je vyčlenit výkon prozatímní správy v těchto případech z obecné příslušnosti okresních úřadů (a v současnosti na území hl. m. Prahy a měst Brna, Ostravy a Plzně jejích vybraných městských částí resp. uvedených měst v rámci přenesené působnosti) a založit speciální příslušnost k výkonu prozatímní správy přímo na straně správců daně.

Pokud jde o vlastní realizaci věcí (ve Vašem případě alkohol a cigarety), nejde-li přímo o majetek zvláštního charakteru ve smyslu § 7 vyhl. č. 61/1986 Sb., může prozatímní správce jinak než fyzickou likvidací realizovat zásadně jen věci volně obchodovatelné, resp. věci, jejichž dalším zcizováním nebude pokračováno v porušování příslušných předpisů. Nesmí tedy jít např. o nekolikované cigarety, pirátsky nahrané kazety, zboží s falešnými ochrannými známkami, které nelze spolehlivě odstranit. Takové věci, bez ohledu na jejich množství a potenciální hodnotu, musí být vždy kvalifikovaně fyzicky likvidovány, podle své povahy i prostřednictvím specializovaných organizací (spalovny a pod.).

V ostatních případech pak musí prozatímní správce zajistit u zboží nezbytné prověření kvality, zdravotní nezávadnosti a pod., a to prostřednictvím příslušných orgánů a odborných organizací. Závadné zboží je opět nutno fyzicky likvidovat; v některých případech, např. právě u alkoholu, nelze vyloučit, že bude způsobilý alespoň pro technické využití; pak jej lze převést - zpravidla dle doporučení příslušného orgánu (hygienika a pod.) - vhodnému zájemci např. jako výrobní surovinu.

U nezávadného zboží je možná realizace převodem např. na obchodní organizace, podle okolností výjimečně (doporučujeme dávat přednost právníkům osobám) i na individuální prodejce - fyzické osoby. Nadále platí, že v nabídce mají přednost subjekty státního sektoru (šlo by tedy o úplatné či bezúplatné smluvní převody z prozatímní správy do práva hospodaření s využitím přísl. ustanovení vyhl. č. 119/12988 Sb.), převody do vlastnictví nestátních právníků (popř. fyzických) osob jsou však v případě nezájmu nebo neexistence vhodné státní organizace rovněž možné (právníkové osoby za podmínek § 6 odst. 1 vyhl. č. 61/1986 Sb., fyzické osoby za podmínek § 6 odst. 5 této vyhl.). Ve výjimečném případě a za

podmínky prokazatelného společenského zájmu může prozatímní správce požádat Ministerstvo financí ČR o schválení bezúplatného převodu vhodných věcí do vlastnictví nestátního subjektu (14 odst. 4 vyhl. č. 119/1988 Sb., ve spojení s § 14 vyhl. č. 61/1986 Sb.).

Úplatné převody prozatímní správce uskutečňuje zásadně (nejsou-li ceny v konkrétním případě regulovány) za ceny sjednané dohodou. Znalecký posudek jako východisko pro toto jednání by měl mít prozatímní správce zpravidla k dispozici (nutný i pro určení hodnoty majetku, který státu připadl), t.j. pokud se nejedná o položky v malém množství a evidentně bez hodnoty anebo s hodnotou zjevně nízkou, jejichž odborné ocenění by si vyžádalo náklady této hodnotě a účelu neúměrné. V těchto případech si prozatímní správce učiní úsudek o hodnotě sám.

Zboží, které se nepodaří takto zrealizovat (a podle povahy věci jej nelze využít ani jako sběrnou surovinu), prozatímní správce opět fyzicky zlikviduje.

Veškeré náklady spojené s prozatímní správou (znalečné, úplata za uskladnění, za laboratorní či jiné zkoušky a odborné posudky, úplata za odbornou fyzickou likvidaci a pod.) hradí prozatímní správce bez ohledu na výnos z konkrétního majetku, který právě realizuje. Prozatímní správa majetku státu je příslušnými subjekty zajišťována z „úřední povinnosti“ a provedení nezbytných úkonů nelze podřizovat předpokládanému „zisku“ státu. Tato skutečnost nicméně nezbavuje prozatímní správce povinnosti počínat si při výkonu prozatímní správy účelně a hospodárně, t.j. prostředky určenými na prozatímní správu neplýtvat a podle možností usilovat o výhodnou realizaci dotčeného majetku všude tam, kde je to možné a vhodné.

14. Pojem „jiné prostředky státu“ z hlediska nákupu nemovitostí.

čj. : 162/57 818/1 496/98 - ref. Ing. F. Rejček, CSc.

Výklad pojmu „jiné prostředky státu“, který je součástí ustanovení položky č. 8 části I. oddílu A výměru Ministerstva financí č. 01/98 ze dne 4. prosince 1997, kterým se podle § 10 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, vydává seznam zboží s regulovanými cenami:

1. Termín „**jiné prostředky státu**“, obsažený v citovaném cenovém předpisu, jsou prostředky státu, ke kterým vykonávají právo hospodaření i jiné právnické osoby než stát. Uvedená skutečnost se plně vztahuje rovněž na státní podnik, který je právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost vlastním jménem a na vlastní odpovědnost [§ 2 odst. 1 zákona č.77/1997 Sb., o státním podniku]. K majetku státu však státní podnik vykonává právo hospodaření [§2 odst. 2 téhož zákona]. Proto i nový majetek nabývá státní podnik pro stát a vzniká mu k němu právo hospodaření. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že i **nákupy nemovitostí prováděné státními podniky podléhají uplatňované regulaci cen.**

2. Regulace cen nemovitostí je v České republice zatím opodstatněná proto, že tuzemský trh s nemovitostmi, který je charakteristický nerovnovážným stavem nabídky a poptávky, je dosud ohrožen působením nedostatečné hospodářské soutěže. Tím je dán důvod pro uplatnění cenové regulace.
3. Cenová regulace formou stanovení maximálních cen je uplatněna pro všechny převody vlastnického práva k nemovitostem, jejichž cena je plně nebo částečně hrazena ze státního rozpočtu, státního fondu nebo jiných prostředků státu. V této souvislosti je třeba připomenout § 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, který v odst. 1 stanoví, že „regulací cen se rozumí stanovení nebo přímé usměrňování výše cen cenovými orgány a místními orgány“ a v odst. 2 doplňuje, že „rozhodnutí cenových orgánů a místních orgánů podle tohoto zákona jsou závazná pro okruh adresátů, který je v nich vymezen“.

15. Použití finančních prostředků z likvidace státních podniků

čj.: 124/54 969/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz

Státní podnik je právnickou osobou, která není vlastníkem majetku, se kterým podniká, ale hospodáří s majetkem státu. Zaniká-li státní podnik likvidací, je jmenován likvidátor. Postavení likvidátora upravuje § 761 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku, které stanovují obecné podmínky a pro postup likvidace ponechávají v platnosti ustanovení § 27a až 28d hospodářského zákoníku.

Likvidátor státního podniku je povinen řídit se uvedenými ustanoveními, zejména § 27c písm. e), které stanoví, že likvidátor je povinen zpeněžit majetek státního podniku nejehospodárnějším a nejrychlejším způsobem nebo s ním jinak naložit v souladu s předpisy o hospodaření s národním majetkem. Bližší podmínky pro postup likvidátora není v právním řádu blíže specifikován.

Přestože není přesněji stanoveno, jak může likvidátor používat volné finanční prostředky v průběhu likvidace státního podniku, zastáváme názor, že likvidátor by neměl fungovat jako finanční ústav a půjčovat tyto finanční prostředky jiným subjektům. Vycházíme z ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 500/1990 Sb., které stanovuje způsob použití prostředků z likvidovaných státních podniků a které používání prostředků z likvidace státních podniků na půjčky neumožňuje.

Podle ustanovení § 20 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, okresní úřad nebo obec jako zakladatel státního podniku musí tento státní podnik zrušit buď s likvidací nebo bez likvidace podle zákona č. 92/1991 Sb., a to v termínu do 6 měsíců ode dne účinnosti zákona o státním podniku, tj. od 1. 7. 1997. Pokud se tyto podniky zruší s likvidací, právní poměry těchto podniků se řídí dosavadními zákony.

Podle ustanovení § 9 odst. 5 zákona č. 77/1997 Sb. likvidační zůstatek převede likvidátor zakladateli a tento zůstatek se převede do státních finančních aktiv. Přijetím nového

zákona o státním podniku tedy pozbývá platnosti ta část metodického pokynu Ministerstva financí čj. 124/85 664/1996 ze 31. ledna 1997, podle které mohl za určitých okolností zůstatek likvidovaného státního podniku zůstat zakladateli.

Pokud již došlo k výpůjčce, je nutné vypůjčené finanční prostředky vrátit likvidátorovi, který je zařadí do likvidační podstaty a po skončení likvidace výtěžek odešle prostřednictvím zakladatele do státních finančních aktiv. Způsob vrácení prostředků je třeba dohodnout s likvidátorem.

Výtěžky z likvidace státních podniků, u kterých byly některé provozní jednotky privatizovány podle zákona č. 427/1990 Sb. (tj. v „malé privatizaci“), se odvádějí na zvláštní účet Ministerstva financí č. 000027-2841010106/0800 vedený u České spořitelny, a. s. a spravovaný Fondem národního majetku ČR.

16. Místní poplatek za užívání veřejného prostranství - zpoplatnění pojízdného prodejního zařízení

Judr. Zdeňka Jirásková

Ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích je za zvláštní užívání veřejného prostranství považováno mimo jiné i umístění prodejního zařízení. Zákon nespécifikuje pojem „prodejní zařízení“ ani způsob jeho „umístění“. Prodejním zařízením jsou nepochybně např. přenosné konstrukce, prodejní stolky a pulty, ale i prodejní zařízení umístěné na automobilovém podvozku (pojízdná prodejna) nebo sám automobil, z kterého je přímo uskutečňován prodej. Praxe prokázala, že tento druh prodeje je zcela obvyklý a využívají jej jak právnické osoby, tak i drobní prodejci. Jedná se například o prodej mražených výrobků, zeleniny, drogerie, knih a sezónního ovoce z motorového vozidla. Doba trvání prodeje je pak závislá pouze na zájmu o nabízené zboží.

Je nutné upozornit, že v případě umístění těchto prodejních zařízení na pozemních komunikacích, nelze při posouzení zvláštního užívání veřejného prostranství vycházet z ustanovení § 25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Na základě tohoto ustanovení vydávají příslušné referáty dopravy rozhodnutí o zvláštním užívání komunikací za účelem zajištění bezpečného a plynulého provozu. Využívání komunikací pojízdnými, přenosnými nebo podobnými zařízeními se za jejich zvláštní užívání považuje pouze v případě nájmu části silničního pozemku. Vzhledem k tomu, že nájem vozovky, na které pojízdné zařízení stojí při probíhající prodeji, je velmi problematický (v praxi není realizovatelný), je samozřejmé, že institut zvláštního užívání komunikací není možný.

Účelem místního poplatku za užívání veřejného prostranství je vybírání poplatku za zábor a užívání tohoto prostranství zvláštními způsoby, které jsou v taxativním výčtu uvedeny v § 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích a jsou odlišné od zvláštního užívání pozemních

komunikací podle zákona o pozemních komunikacích. Místní poplatek je vybírán ze všech prostor, které jsou obcí určeny za veřejné prostranství, nikoliv pouze z pozemních komunikací. Z uvedeného vyplývá, že není možné souhlasit ani s názorem, že zpoplatnění veřejného prostranství místním poplatkem je nutné vázat na obecné a zvláštní užívání pozemních komunikací.

17. Místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj - změna sazby provedená zákonem č. 149/1998 Sb.

JUDr. Zdeňka Jirásková

Od 1.9.1998 byla novelou zákona ČNR č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (zákon č. 149/1998 Sb. ze dne 8.7.1998) provedena i přímá novela zákona ČNR č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Změna je obsahem Čl. IV tohoto zákona a spočívá v úpravě ustanovení § 10a odst. 3, který zní:

“(3) Sazba poplatku za každý výherní hrací přístroj na tři měsíce činí od 1 000 Kč do 5 000 Kč. “.

Dosavadní právní úprava § 10a odst. 3 stanoví sazbu tohoto poplatku v rozmezí od 5 000 Kč do 20 000 Kč. Z tohoto důvodu provedená změna ve svém důsledku znamenala nutnost úpravy stávajících obecně závazných vyhlášek o místních poplatcích, tzn. ve všech obcích, kde byl poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj zaveden a kde sazba poplatku přesahovala horní hranici změněné sazby, tj. 5 000 Kč. Na tuto skutečnost upozornilo Ministerstvo financí okresní úřady a magistráty s doporučením revize všech stávajících obecně závazných vyhlášek s předpokladem že obec provede změnu předmětné vyhlášky. Jestliže obec nechce nebo odmítá tuto změnu provést, okresní úřad zváží po 1.9.1998 pozastavení obecně závazné vyhlášky pro rozpor se zákonem ve smyslu ustanovení § 62 a násl. zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Do doby pozastavení obecně závazné vyhlášky není narušen její výkon, musí být ze strany poplatníka respektována a ten je povinen platit místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj výši sazby stanovené touto vyhláškou. Plní tak svou poplatkovou povinnost podle platné právní úpravy. Při zaplacení tohoto poplatku před účinností novely zákona o místních poplatcích se poplatek nevrací, a to ani v případě, že byl zaplacen na období po účinnosti uvedené novely zákona. Stejně tak se postupuje při vymáhání nedoplatku. Obce měly možnost do novelizované vyhlášky zapracovat přechodné ustanovení, které bude řešit tyto případy a alikvotní část poplatku všem poplatníkům vrátit. Pokud obecně závazná vyhláška neobsahuje takovéto přechodné ustanovení, lze tyto případy řešit individuálně ve smyslu ustanovení § 16 zákona o místních poplatcích a § 55a odst. 3 a 4 zákona o správě daní a poplatků, tj. poplatek z důvodu zmírnění nebo odstranění tvrdosti v jednotlivých případech snížit nebo prominout. Využití je plně v pravomoci obce.

V případě vydání upravené obecně závazné vyhlášky s účinností od 1.9.1998 bude poplatník plnit poplatkovou povinnost ve výši nově stanovené sazby poplatku za

předpokladu, že již nesplnil svoji poplatkovou povinnost ve lhůtě splatnosti stanovené na termín před 1.9.1998 podle stávající vyhlášky i na dobu přesahující 1.9.1998. Takto splněná poplatková povinnost se nevrací vzhledem k tomu, že se nejednalo o placení zálohy a bylo plněno na základě platné právní normy. Z daného vyplývá, že poplatník i správce poplatku budou postupovat podle nové vyhlášky v případě, že poplatková povinnost poplatníka vznikla před 1.9.1998 a doba splatnosti byla stanovena stávající vyhláškou na termín až po 1.9.1998. Pokud bude mít obec zájem na zaplacení poplatku za období před účinností upravené vyhlášky ve stanovené výši, musí tuto skutečnost rovněž řešit v přechodném ustanovení této vyhlášky.

Je třeba upozornit i na případy, které mohou nastat, kdy poplatník předpokládal provozování výherního hracího přístroje po dobu delší než tři měsíce (povolení bylo vydáno na 1/2 roku nebo na celý rok), poplatek zaplatil v termínech splatnosti a výši stanovené v obecně závazné vyhlášce, ale provoz fakticky ukončil v průběhu povoleného období provozování výherního hracího přístroje. V takové situaci vzniká poplatníkovi přeplatek vzhledem k tomu, že doba trvání poplatkové povinnosti byla ukončena a uskutečněná platba přesahuje výši daně, kterou má zaplatit. V daném případě není rozhodující ani skutečnost, že opět zahájil provoz výherního hracího přístroje za platnosti upravené vyhlášky.

18. Financování označování přírodních parků

č.j.: 124/70 662/1998 - ref. ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz

Stanovisko Ministerstva financí k dané problematice:

Ustanovením § 77 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je udělena okresním úřadům působnost v oblasti výkonu státní správy v ochraně přírody ve svém obvodu (ukládají pokuty podle tohoto zákona a mohou také vydávat příslušné vyhlášky v oblastech stanovených v odstavci 3 tohoto paragrafu).

Podle ustanovení § 5 odst. 1 písmeno a) zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, okresní úřad vykonává státní správu ve věcech, které stanoví zvláštní zákony. Zákonem o ochraně přírody a krajiny byla tedy okresním úřadům stanovena působnost v této oblasti. Financování této činnosti potom okresní úřad provádí podle ustanovení § 28 odst. 5 písm. a) zákona č. 576/1990 Sb., rozpočtová pravidla republiky.

Jestliže je okresnímu úřadu stanovena působnost pro výkon státní správy v oblasti ochrany přírody v daném území (navíc v území, které sám svou vyhláškou zřídil), je přímo jeho povinností ji zabezpečovat vynakládáním svých finančních prostředků na činnosti určené citovaným zákonem a prováděcí vyhláškou č. 395/1992 Sb.

19. Výklad zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek

čj.: 124/74 758/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže poskytl výklad některých ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek. Z jeho stanoviska citujeme:

„V poslední době se na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže obracejí jednotliví ministři s žádostmi o výklad ustanovení § 31 odst. 2 a 3 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“). Uvedené ustanovení bylo do zákona zakotveno poslední novelou č. 93/1998 Sb., která nabyla účinnosti dne 30. dubna 1998 a týká se ustavování komisí pro posouzení a hodnocení nabídek u veřejných zakázek, u nichž výše budoucího peněžního závazku bez DPH přesáhne 50 mil. Kč a 200 mil. Kč. Problematika ustavování komisí byla rovněž předmětem jednání v rámci meziresortního připomínkového řízení k připravované novele zákona, které se konalo v Brně dne 9. 9. 1998. Zástupci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na tomto jednání přislíbili v rámci výkladu ustanovení § 31 zákona upřesnit pojem „příslušný ministr“.

Příslušné ustanovení zákona se dotýká velkého počtu zadavatelů veřejných zakázek včetně měst a obcí. Vzhledem k tomu, že v případě veřejných zakázek zadávaných právě městy či obcemi nelze pojem „příslušný ministr“ vyložit ve smyslu kompetenčního zákona, neboť se jedná o územní samosprávné celky, bude podle mého názoru v těchto případech přicházet v úvahu určení příslušného ministra podle spolufinancování veřejné zakázky formou dotace. Členy komise pro posouzení a hodnocení nabídek bude jmenovat ministr, z jehož resortu bude dotace poskytnuta. U veřejných zakázek, které jsou plně hrazeny z prostředků měst a obcí, se bude příslušnost ministra řídit předmětem veřejné zakázky (výstavba bytových jednotek - ministr pro místní rozvoj, rekonstrukce školy - ministr školství, mládeže a tělovýchovy apod.). U ostatních zadavatelů by příslušnost ministra měla být určena buď podle poskytnuté dotace nebo věcné příslušnosti dle kompetenčního zákona (zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, ve znění pozdějších předpisů) nebo podle předmětu veřejné zakázky.“

20. Jednotný vzor formuláře pro výpočet ukazatele dluhové služby

čj.: 124/72 219/1998 - ref. Ing. R. Kotrba, E-mail: Rudolf.Kotrba@mfcz.cz

Vláda České republiky schválila svým usnesením č. 707 ze dne 12. listopadu 1997 Zásady postupu při poskytování státních účelových dotací obcím a okresním úřadům. Přitom uložila členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy přihlédnout při poskytování státních účelových dotací obcím a okresním úřadům v letech 1999 a 2000 k tomu, zda tyto subjekty nevykazují podíl dluhové služby na běžných příjmech, ve smyslu platné rozpočtové skladby po konsolidaci, v příslušném kalendářním roce vyšší než 15 %.

Pro jednotný postup všech orgánů při posuzování žádostí o poskytnutí dotace obcím a okresním úřadům v roce 1999 připravilo Ministerstvo financí vzor formuláře pro výpočet ukazatele dluhové služby.

Ministerstvo financí ČR
č.j.: 124/72 219/1998

Výpočet ukazatele dluhové služby

Podklady pro realizaci usnesení vlády č. 707/1997 - postup při poskytování účelových dotací obcím a okresním úřadům v roce 1999

Vyplní žadatel o dotaci - obec nebo okresní úřad - podle souhrnných údajů za řídicí úřad a podřízené rozpočtové organizace podle výsledků rozpočtového hospodaření za rok 1998.
Údaje se vyplňují v tisících Kč na dvě desetinná místa.

Název a sídlo vykazující jednotky:
IČO:

ukazatele roku 1998

tis.Kč

Číslo řádku	Název položky	Odkaz na rozpočtovou skladbu nebo jiné vymezení ukazatele	Stav k 31.12. sledovaného roku
1	daňové příjmy (po konsolidaci)	třída 1	
2	nedaňové příjmy (po konsolidaci)	třída 2	
3	běžné přijaté dotace (po konsolidaci)	seskupení položek 41	
4	běžné příjmy	ř. 1 + ř. 2 + ř. 3	
5	úroky	položka 5141 + položka 6143	
6	splátky jistiny	třída 8, záporné zápisy na položkách 8xx2 a 8xx4, vyjma jednorázových splátek dluhopisů s dobou splatnosti delší než jeden rok realizovaných v roce 1998	
7	splátky leasingu	položka 5178	
8	splátky směnek emitovaných v minulých letech	část záznamové položky 021	
9	poměrná část jednorázové splátky dluhopisů	částka odpovídající podílu jednoho roku z celkové jednorázové splátky (např. 1/6 celkové jednorázové splátky u šestileté emise) *)	
10	výdaje na dluhovou službu	ř. 5 + ř. 6 + ř. 7 + ř. 8 + ř. 9	
11	UKAZATEL DLUHOVÉ SLUŽBY	ř. 10 děleno ř. 4 **)	

*) Tento propoččet má za cíl zahrnout mezi výdaje dluhové služby úměrnou část případné jednorázově provedené splátky hodnoty dluhopisu věřiteli. V případě, že tedy např. obec emitovala dluhopis s šestiletou splatností splatný jednorázově, zahrne do tohoto řádku hodnotu jedné šestiny dlužné částky (bez ohledu na to, ve kterém roce bude jednorázová splátka provedena).

**) Ukazatel hodnotí úroveň výdajů na dluhovou službu žadatele, přičemž rozhodná míra podílu dluhové služby pro rok 1998 činí 15% v poměru k běžným příjmům žadatele o dotaci.

Zjištění, že žadatel uvedl do tohoto dotazníku nesprávné údaje, je důvodem k nepřiznání požadované účelové dotace. Změny údajů dodatečně zjištěné žadatelem musí být neprodleně oznámeny orgánu, který rozhoduje o přiznání dotace.

V dne 1999.

Sestavil:		Schválil:	
Telefon:	Podpis:	Telefon:	Podpis: